

Evangelí del Dijous de Pasqua: nafres glorioses

Evangelí i comentari del Dijous de Pasqua. “Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix”. Jesús ressuscitat ens convida a contemplar les nafres glorioses de les seves mans i els seus peus. Ell desitja que no ens oblidem mai de quant ens ha estimat, perquè en les seves nafres hem estat guarits.

Evangelí (Lc 24,35-48)

També ells contaven el que havia passat pel camí i com l’havien reconegut quan partia el pa.

Mentre parlaven d'això, Jesús es presentà enmig d'ells i els va dir:

—Pau a vosaltres.

Els es van espantar i, amb l'esglai, es pensaven que veien un esperit. Jesús els digué:

—Per què esteu torbats? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu. Els esperits no tenen carn i ossos, com veieu que jo tinc.

I mentre deia això els va mostrar les mans i els peus.

Però com que de tanta alegria no s'ho acabaven de creure i estaven tots sorpresos, els digué:

—¿Teniu aquí res per a menjar?

Llavors li van donar un tros de peix a la brasa. El prengué i se'l va menjar davant d'ells.

Després els digué:

—Això és el que us vaig dir quan encara era amb vosaltres: “Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms”.

Llavors els obrí l’enteniment perquè compreguessin el sentit de les Escriptures. Els digué:

—Així ho diu l’Escriptura: El Messies ha de patir i ha de ressuscitar el tercer dia d’entre els morts, i cal predicar en nom d’ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats, començant per Jerusalem. Vosaltres en sou testimonis.

Comentari

Jesús mostra les seves ferides. Jesús desitja ser reconegut a les seves

nares glorioses. Elles són el segell que l'amor ha deixat imprès per sempre en el seu cos gloriós. A les mans, peus i costat.

Aquesta senzilla manifestació expressa el significat meravellós de la Creu. Els senyals de l'amor de Jesucrist per la humanitat no s'han quedat al Calvari, sinó que han pujat al Cel. Han pujat a la glòria. És cert que ja no sagnen pas, però encara diuen el mateix que van expressar al Calvari.

Amb les seves nafres glorioses Jesús ens ensenya que no hem de tenir por a les ferides. Que el patiment és la manifestació més sublim de l'amor. I que les ferides de l'amor no cal amagar-les. També ens ensenya que per viure com a ressuscitats ens cal viure com a crucificats.

Nosaltres, amb la nostra lògica mundana, evitem qualsevol senyal i record de patiment humà. Tot record

de la mort és eliminat de la vida pública, de la conversa quotidiana... Jesús, però, amb la seva lògica divina, publica i eternitza la seva passió i la seva mort. Ell no vol oblidar el que va fer; per això les seves nafres són com el tatuatge de l'amor per nosaltres.

I, sobretot, no vol que nosaltres ens oblidem del que Ell va fer. Del que continua fent cada dia de manera incruenta al sacrifici de la santa Missa.

Tu i jo i tots desitgem acostar-nos a aquests senyals de l'amor diví i besar-los amb la mateixa devoció i tendresa amb què Maria els besa al Cel. Nafres que ja no sagnen pas, però que regalen vida sobrenatural. Tu i jo i tots desitgem combregar purament i humil amb el seu cos gloriós.

José María García Castro //
Photo: Sirisvisual - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-dijous-de-pasqua-nafres-glorioses/>
(31/03/2026)